

Revista «Puiul Calicului»

Ex. 2

Asociațiunea Română

Sibiiu

umor și satiră

ABONAMENTUL:	Redactor: JEPELUȘ	Anunțuri se primesc după în-
Pe an Lei 36.—	Redacția și administrația:	voială. :- :- :- :-
Pe 1/2 an » 20.—	SĂLIȘTE (jud. Sibiiu)	Prețul unui exemplar 2 lei.
Pe 1/4 an » 10.—		

Musca columbacă.

După gripa spaniola, după holeră și râie,
Dup' atâta murdarie
Raslețită 'n țara noastră până 'n mândra ca-
pitală,

Soarta crudă și fatală
Ne-a trimis pe cele sate din Sârbia aliată
Musca rea și 'nveninată
Ce atacă fără mila boii scumpi ai țării mele
Ba chiar alte mamifere, —
Cari sub cerul României azi se lafaesc la soare, —
Far să 'ntrebe dacă vita e sau nu cuvântătoare.

Musca asta columbacă, lungă 'n trup subțire
'n labe

Face multe nostimade
Căci așa cum e acuma vecinic sindicalizată
Fie 'n câmp, fie 'n poiată
Ea s'așează tacticoasă peste trupul bieteii vite
Și deodată pe negândite
Suge sânge pân' să umfle, apoi ca s'aprindă
chinul

Iși sloboade 'ntreg veninul
Iară vita 'n agonie cade far' să se mai scoale
Pe când musca mai departe altor vite da-
târcoale

Draga muscă columbacă, — uite-ți zic acuma
dragă, —

Spune zău nu știi de șagă?
Vad că ești un oaspe-al țării, — un rar
oaspe nepoftit,

Dar ar fi, cred, de dorit
Ca supusă iugoslavă să privești întinsul țării
Și apoi în faptul sării
Să-ți îndrepti armia cruntă din ogoru 'ntelinat
Din pășune și din sat
Înspre becurile-aprinse din saloanele pom-
poase

Căci acolo cu veninul poți aduce chiar foloase.
Pe mulți trântori de saloane să-i îndupleci vei
putea

Ca 'n desfrâu să nu mai stea
Ziua întreagă, noaptea întreagă, far' ca ceva
să producă,

Ori cocheta de duduca
Vei sili-o ca să lase 'ntriga foxtrotul și-alte,
Ce la oaspeți le împarte,
Spre-ași aduce un pic aminte de chemarea
ei în lume,

Sau făcând vre o minune
În roi negru să dai busna spre-ai politicei eroi
Să-i alungi dela ciolane, că de nu e vai de noi.
Dacă-i face așa surată, vei ajunge chiar iubita
Fîndcă vei iuți oleacă pe cuvântătoarea vită.

Sus Marcule!

Joacă Marcule dihai
În cetate lui Mihai
Că te-oi coplesi cu francii
Dacă îl întreci pe Ianși
El din coarde și din arc
Tu din labe colo 'n „Parc“.

Spune dacă Atanasă
Merge mai de vreme-acasă
Ori la Borzea în ograda
De mai dă vr'o serenadă
Dacă omu-i cu lipici
Ce să-i faci și ce să-i zici.

La Nichifor cum se cade
Să îi joci în două labe
Și să-i dai cumplit din gură
Că e rost de udătura
Lui Erdeli să-i pui toc
Ca să joace brâu 'n loc.

Și-apoi lui nenea Marin
Mai dai doi deți de vin
Căci ascultă cu emfază
La Oancea cum toastează
Căci lui neica Ghighinița
Cifrele-i fug pe-o notița.

Treci Marcule prin Sibiiu
Și mai pune argint viu
Sub picioare lui Caicuț
Poate-l iuțești un picuț
Doar o scade 'n kilograme
Și s'o înțarca dela doamne.

Pe Olar să-l faci artist
Că e tare pesimist
Căci de când e răgușit
S'a cam lasat de pilit
Iar la Alămorean sireacu
Să-i dai la „Ferbli“ ortacu.

Marcule să faci un pic
Clubul din «Pământul mic»
Care e ca un buboi
Stârpești unul, răsar doi
La Stadtpark dacă dispere
În Kleine-Erde răsare.

Noptile în nopți de groază
Pentru acei cari pontează
Doi trei inși strâng la talanți
Ceialți rămân desbrăcați,
Joacă Marcule mereu
Pân' mi-i stârpi acest rău.

Grâu cu pleavă (rapoarte dela fața locului)

Din școală.

— Să-mi spui tu Constantine
dacă cunoști tu oameni ca ne-
lumea la voi în sat?

— Cunosce pe domnul notarăș
fiindcă mama i-a zis lui tata
„vită“ și domnul notarăș totuși
a făcut „bileț de vite“ Jo-
ianeii noastră.

— Și eu cunosce domnule în-
vățător, — se ridică unul din
banca primă.

— Pe cine

— Pe domnul părinte, fiindcă
atunci când toată lumea se îm-
bracă cu haina peste cămeșe,
dumnealui își ia în biserică
cămeșa peste haină.

— Și eu cunosce domnule în-
vățător pe crâșnicul fiindcă și
în ziua mare umblă cu lumâna-
rea aprinsă...

— Eu cunosce pe cantorul
nostru, — răspunse unul pri-
chindel din banca ultimă, —
fiindcă la îngropăciune, când
toată lumea plânge, el cântă
fără să-i pese.

Opera Naturei.

Intr'un oraș din România
Mare se ținea tocmai o adunare
de protestare a studenți'or con-
tra ovreilor.

Dupăce vorbitorii se perin-
daseră rând pe rând lu tribună,
dupăce publicul a luat la cu-
noștință de toate matrapaslăcu-
rile semișilor, organizatorii au
vrut să facă o manifestație și
în stradă. Prefectul poliției, prin-
zând de veste, vine înainte ma-
nifestanților:

— Imprăștiat-vă domnilor că
altcum sunt silit să întrebunțez
forța contra D-Voastre.

Un student din mulțime îi
ripostează:

— Idiotule!!...

— „Cine m'a făcut pe mine
idiot?“, — întrebă dl prefect,
roșu de mânie.

— Natura, — cine să te facă
altcineva, — îl răspunse liniștit
studentul.

Dela pozitiv la superlativ.

— Ion Florea să spună ceva
la pozitiv.

— Gheșeftar.

— Mai departe la comparativ.

— Șef de stație.

— Și la superlativ,

— Șef de vamă.

Alba-Iulia și jur

— dela redacția noastră nocturnă. —

Cu râma mică târgul se strică.

Meseriașii de toate breslele au fost invitați la prefectură în vederea consolidării traverselor liberale, spre a nu deraia cumva locomotiva partidului dela putere. Meseriașii au declarat că vor sabotă lucrul. Și așa au făcut.

Traversele sunt tot mai putrede și mâne poimâne o să vie »Vestea« deraierii.

Puiul prefectului, zis și Ilie Roșca, varsă foc și pară că n'a ajuns în Vama târgului ci în vama Calicului. El avea doar promisiunea, însă Dadărlat n'a cam ținut cont de promisiunea data puiului (nu al Calicului, ci al prefectului) și a licitat peste punga celui căzut din vamă.

Kirchenrat-ul și vânzarea bisericeii ev. lut.

În ședința comitetului parohial sasesc preotul Gestalter a făcut propunerea ca să vândă biserica, fiindcă Kirchenrat-ul nu o mai poate repara. Din vânzare cel puțin pot aduna câțiva bani albi pentru zile negre.

Vânătorii de cioare...

O echipa dintre vânătorii Albaiuleni a plecat într'una din Duminecile trecute la o vânatoare de cioare în Oarda de jos.

Intorcându-se cu o pradă bogată, au poposit la birtul lui Șandru din Partoș. Acolo au hotărât împărțirea prazii.

Neputând cădea de acord vânătorii Löw și Vincze s'au luat la pâruală. În timpul pârueții se binecuvântau reciproc cu niște cuvinte atât de

alese, de ar fi roșit de eleșihsarul care a binecuvântat pe Kaizarul în momentul când l'a trântit calul.

Noblesse oblige...

Marele luminător al poporului V. Șandru din Alba-Iulia pe când era modest dascăl în Oarda de jos se subscria: »Alsó-vistai Sándor Vazul, néptanító« (fără titlul de »Méltságos«!!!).

După ce a devenit institutor în Alba-Iulia se subscria »Vasilie Șandru de Vist«.

Acum când, pe lângă apostolatul de dascăl, mai are și nobila meserie de vânzător de vinars, se va subscrie: »Vasilie Șandru de Vinarski«.

Semne particulare: În trecut în prezent și în viitor este a fost și va fi un sprijinitor al tuturor guvernelor, indiferent de culoare, religie, concepții politice etc.

În fiecare an la 6 August își sârbează patronul, adică schimbarea la... fața proprie.

Din dăsiagii altora

(prinse cu Kodac-ul Calicului).

Albina și mierea.

La un banchet al unui institut financiar de-al nostru:

„Fiindcă venise vorba despre acei stâlpi ai rezistenței noastre economice să Vă amintesc cazul unui țaran, care stătea înaintea „Albinei“ și-și număra creșarii.

— „Ce cauți pe-aici bădicule“?
— îl întreb eu.

— „Păi ce să caut, iaca am vint și eu cu niște necazuri la „Albina“ asta. Da pe semne că asta nu-i albină ca toate albinele fiindcă aici întâiu îți dă mierea și numai după aia te 'mpunge.

Legi și fărădelegi.

Pe vremuri un țaran ieșise necăjit dela notarul public Za-

gony. Întrebat fiind ce supărare are, — omul a răspuns:

— „Păi iacă domnule, bat de atâtea luni drumul Sibiiului și domnu notarăș întruna mă mână înapoi zicând că actele nu mi-s făcute după lege.

Am fost atâtea vreme în țara românească însă acolo aveam alte buclucuri.

Aici nu mai putem trăi de legi pe când în țara românească nu puteam trăi de fărădelegi.

Leul de aur.

A dat și Cassa de păstrare din Săliște atâtea putere de bani la Sebeșul-Săsesc pentru un „Leu de aur“.

Sic transit...

Muritor de rând ce ești
Spune dae'ai întâlnit
Vro ființă ca 'n povești
Ce pe tine te-a iubit?

Ori vr'o mândră Sălișteancă
Cu ochi mari, cu gură mică
N'ai simțit c'atuncea par'că
Ceva straniu te furnică?

N'ai văzut tu pe-o Iudită
De pe ulița Foltești
Cum s'aruncă 'n „învărtită“
Și în hore românești?

N'ai făcut tu în casină
Vreun preferanț mai gras
Cu cel domn dela Alpină,
Care vecinic zice „pas“?

Ori ai chibițat la șahul
Ce îl joacă, drep că rar, —
Doctorul Cup avocatul
Cu vr'un membru „ordinar“?

Sau văzut-ai vânătorii
Cum mânâncă la cărnați
Până ce-i apucă zorii
Și ei tot sunt „necinați“?

Dacă 'n drumul lung ai vieții
De acestea n'ai văzut
Pot să-ț pui în cap scăeții
Că degeaba teai născut.

Chipărus

Unuia...

Cu un ifos de Socrate
Spui la cei ce te ascultă:
„Nici nu știu ce-e vrut să zică“..

Nu-i mirare dragă frate
Fiindcă și urzica mică
Când se îngâmfă mai rău
A stropit-o un codău...

S. S. R. la Sibiiu

— raport amănunțit. —

Sosirea.

Marți către ceasurile 13, — „Marți și 13”, ar fi zis răposatul Locusteanu, — monstrul de fier a sosit în gara Sibiiu aducând în cutiile lui de pe roate pe răsfățații muzelor românești.

Primirea.

Ca o erupere de vulcan strigătele de «trăiască» au astupat toată cearta locomotivelor de «sub presiune», fiindcă mai mare a fost presiunea senzației asupra atător sufletele cari doreau să vadă pe șefuitorul «Măștilor de bronz» ori pe stăpânul lui „Ion” și al «Golanilor» cu «Plicul» la subsuoară, ori pe cei doi cari s'au rătăcit „O noapte la Mircești» ca să găsească pe tovarășul lor stând «La umbra unui car» și blestemând «De sufletul Nemților».

Neavând «Norocul» ca să vedem pe «Basarabescu», — care plecase în căutarea «Cocoșului negru», rătăcit «In ceasuri de seara» pe la «Patria», — s'au început „Rugăciunile vremii”, pe când «Faust» căută sceptic pe Alterego al său: „aviatorul”.

Vorbirile.

«Un tăciune și-un cărbune» și primarul Goritz și-a început povestea de bineventare.

Vicepărintele «Asociației» a picurat deasemenea câteva cuvinte îmbalsamate la adresa celor așteptați iar Z. Sandu, văzând «Măreața adunare» a tuturor elevilor, a glăsuț biblic și frumos în numele școalelor.

Autorul „Romanelor” a lăsat «pentru mai târziu» să răspundă, după ce Dr. Klein va termina cu salutul strănepoșilor lui Schiler.

Decepția fecioarelor.

Visătoarele fetițe, cari în nopțile lor insomnie își închipuiau pe regele simbolismului un băia palid cu ochi adânci ca marea și negri ca păcatul, un băiat svelț și tras ca printr'un inel, au rămas decepționate când au constatat că, dacă romanele sunt pentru mai târziu, volumul autorului e pentru acuma iar lam-

pioanele de porțelan luminează o considerabilă figură de aproape o maje metrică.

Și s'au hotărât fetițele să înainteze rugare pentru o cură de slăbire pe seama celui mai gin-gaș poet al neamului.

(Noi i-am recomanda, ca cea mai eficace cură, o căiătorie de 10-ori cu trenul pe linia Vin-Sibiiu într'un compartiment de clasa a II-a, încărcat cu soacre)

Spre oraș.

Dela gară scriitorii încunjuțați de dragostea bătrânilor, de stima tinerilor și de admirația tinerelor au plecat să se ciuculească. Calicul a luat o „Trăsurică verde” (al cărui stăpân încă nu venise) și a pornit-o pe sub arini cu pașii lini, cum o poria bardul Victor Eftimiu pe vremea „Țării noastre”.

Seara de cunoștință.

Seara, seară de cunoștință. Întăiu timiditatea eră stăpână pe situație. Mai pe urmă însă, după ce sângele Domnului a picurat divinitate în suflete, — fiecare devenise comunicativ și vorbăreț. Minulescu explica avocatului Popa simbolul *Tripletului* politic, Z. Sandu avea vedenii din lumea reală, Rebreanu spunea în ce „catastrofă” au ajuns editorii lui „Ion”, nemai putând răzbi cu reeditarea, Basarabescu din fruntea mesii se întreba ca un „Socrate” „Cât ține liturgia” „...mesii fiindcă mai avea, Undor de împlinit” iar Cazaban, neputând să stea „De vorbă cu o artistă vieneză”, ofta „O Tannenbaum, o Tannenbaum”.

Banchetul.

A doua zi — Miercuri — a fost banchetul dat de primăria orașului Sibiiu și plătit de meseni cu câte-o sută de lei tacămul. „Menu”-ul a fost mai pofitor decât o cireașe în Februarie. S'a servit pe franțuzește, dar fiindcă onor. noștri cetitori nu prea știu toți franțuzește, talmăcim după cum urmează:

M E N U

(sau 100 lei plata înainte).

1. Rămura de maslin a înfrățirii din-

tre minorități și noi (având pe ea maslinele necesare).

2. Tuică națională, fabricată în pivnițele lui Fronius.
3. Scobitori pentru aperitive.
4. Aspiciuri cu șuncă universală.
5. Oul lui Columb cu sos din fundul tartarului.
6. Ciorbă acră de potroace, făcută din „dulcea” înțelegere contemporată de Dr. Lazar Popovici.
7. Szekely gulyaș românesc.
8. Friptură de mistreț domestic, prăjită în untură de țanțar vădov.
9. Minciuni (adevărute) garnisite cu dulceață de castraveți acri.
10. Compot de mere pădurețe, culese din „pădurea spânzuraților”.
11. Vin „Prințesa Bibița”, adus din „Cetatea soarelui”.
12. Cafea turcească occidentalizată în redacția Tagesblatt-ului.
13. Spanacus beletristicus.

Ultimul fel de mâncare a produs la unii mâncărime de limbă.

Au urmat toastele.

Sezătoarea.

Seara s'a atins seculul principal al venirii acestor protagoniști ai artelor și ai frumosului. S'a ținut, — cum s'ar zice, — „sezătoarea”.

Lângă mine doi „cetățeri” erau nedumeriți de „situația politică” și mă p'sau într'ura cu întrebări:

— Aștia-s de-ai lui Brătianu, ori de-ai lui Averescu? Ai noștri nu-s cu ei?... Ce zici domnule să-i alegem sau nu?... și câte alte.

După ce le-ăm explicat că domni acțiua nu fac politică, ci sunt apostolii culturii noastre românești, unul dintre ei mi-a zis,

— Apoi să vede treaba că așa o h', că altcumva veniau și ei cu otomobilele lor și nu așteptau să-i ducă „Maghiștratu” (primăria) cu fiacările noastre. Să vede că „nu-s de dincolo”...

Ca unul care a mai umblat prin „șesători” secretarul literar al Asociației a deschis sezătoarea.

„Cetățeni” de lângă mine s'au aprins în discuții politice așa că raportul de față va fi eclipsat în fidelitatea lui de influența ce a avut-o cetățenii asupra urechilor.

Vorbește Georgescu

Doamnelor și Domnilor!

Intru de prima dată *In media res* spre a Vă arăta marea me-

nire a scriitorilor Români aici, unde strămoșul Traian a făcut cunoștință cu logodnica sa Dochia dela Hațeg. Este știut că labor improbus omnia vincit, deci nici frații noștri scriitori nu au pregetat să ne documenteze însemnătatea mare a scrisorilor române, fiindcă Carpații n'au fermat nici când graniță de despărțire și o devărată șiră a spinării a acestui neam.

Deci să tragem și noi pildă dela Seneca care zice:

Longum iter est per praecepta,
Breve et efficax per exempla.

Aplauzele marelui public și apiinsa convorbire a cetățenilor de lângă mine m'au împiedecat să pot urmări celelalte. Voi da în schimb fragmente din operele iubitorilor scriitori cari cu siguranță că au fost cetite, — dacă nu acum, — cel puțin cu ocazia plămădelii.

Răspunde: Minulescu.

Venim tăcuți ca primii oameni
Cu trenul și pe drum de țară
Venim
Din raiul primei fericiri
Și suntem
Porniți în căutarea
Frumosului nepus în rime
Iar azi ne cercăm nfiiorarea
A celor clipe mari sublime
Ce nu le întâlnesti
Decât la Terasă,
La Boulevard,
La Ea acasă
Și-aici
Între cei cari ați iubit.
Ați cântat,
Ați suferit,
Ați plâns
Și ați iertat.

Urmează Agărbiceanu

Să zicem că din bucata „Părinte și fiu”.

„Tot mai dese erau strigătele pe uliți: „Ăl cu roata, a venit ăl cu roata, iar a venit neamțul”. Femeile priveau după neamț și după „drăcovenia” lui. Bărbații își căutau brieul, încercându-l pe „firul de păr”. Câinii urlau, vântul văjăia, neamțul pufnea, copilul degeră iar în această halima te credeai în mijlocul unei alegeri de senator liberal în circumscripția Bradului..

Horia Petra-Petrescu.

„UN TĂCIUNE ȘI-UN CĂRBUNE”...

Vrea regisorul nu vrea
Eu îți spun că ești a mea
Sfântă, dragă poezie!
Doctorul e poamă rea
Și te bagă în belea;
N'ascultă de el ce spune
Căci el tae 'n carne vie
Draga mea de poezie.

Jean Bart.

„HORĂȚIU BALTĂ”.

„Chestiunea locuinței deși era mai grea totuși Horațiu Baltă o rezolvise mai cu succes decât Căciuț. Făcuse contract pe cinci ani și nerând să țină cont nici de legea lui Jeantehaș nici de amendamentul lui Leonte dela Brăila își vedea liniștit de treabă, fiindcă nu-l putea evacua proprietarul deoarece locuința nu i-a fost dată în regulă. Când i-a luat proprietarul ușile și ferestrele el a bătut rogojini și fără ca să i pese își redacta mai departe „Zimbrul Moldovei de sus”, care e Mochi Fischer.

Rebreanu.

ITIG ȘTRUL.

Oi vei, — strigă Itig când a plecat în recunoaștere cu căprarul Ghiogă.

Oi vei mamili, tatili, iu am dija așa de colosal curaj chind vede pușchi, de îmi vine se strig „ghivalt”. Mamili, tatili puntru dice nu ați făcut dija pe Itig al vostru teolog di război ca să poată apoi Itig să se prefacă în mare nighistor, ori în amplotiat la ocrotiri, ori la bancă, ori la închiriere, ori la avocat, ori la miliție în vreme di pace.

Oi vei mamili, tatili, și așa Itig nu se făcea popă fiindcă el este dija gheșait genug.

Basarabescu.

EMA.

— Costache, Costache!
— Ce e omule?
— Ghiță a prins simbatie de-o șanțonetă de aia. Ne mănâncă fripți Costache. In loc să se țină de învățatură să țină de șoacățe și de șai-sonete din șaitanuri și din Americance.

— Taci Șițo mașer că ni se rup țâtanile inimii de supărare.
Și conu Mostache s'a hotărât să-i scrie:

„Băete, băete să nu aflu că risipești paralele cu șoacățe dă alea că te aduc îndărăt. Vezi-ți de carte băete că am auzit că nu prea ai purtări frumoase. Lasă cafenelele că nu pot să mai vând atâtea vaci ca să țin la școală un bou ca tine. Al tău părinte etc. etc.

Adrian Maniu.

INTUNECATELE.

De când trenurile stau sub stăpânirea păcurarului Tancred, o pornesc aidoma pe câmpuri și cu ochii roșii gem de durerea celor stâlciți.

Călătorii joacă cărți de plictiseală sub dărâmăturile vagoanelor.
E noapte și tăcere. Ce păcat că urlă câinii..

Cazaban.

O TANNENBAUM...

Machensen se încrunță la „Siegerii” lui, cari își lăsau catrafusele „über alles” și fugeau mănâncând pământul.
Și-atunci Machenzen, cu șfoara și cu săpunul în mână, cânta:

O Tannenbaum, o Tannenbaum!
Era de Crăciunul lui 1918.
Tot așa, când am văzut pe soacra dlui Hans, adevă pe Gross-Muter mi-am închipuit că văd o bombă dela K. K. Armee.

Și ea se încrunta, ca la un copil ce se screme și cântă:

O Tannenbaum, o Tannenbaum...

Mircea Rădulescu.

BOLOBOC DIN „SERENADA”.

Măria Ta sunt toate la rând ca la războiu,
Stă bute lângă bute dar și noi suntem roiu.
Când ar porni asaltul din „Vis” cei dalcauci,
Cu vânătorii aprigi din clubul lui Răcuți,
Ori chiară „Sovietul” de va porni vartos
Vor stânge coarna albă și roșul tă-măjos;
Când însă-și va trimite și „Vaca” toți viteții
Ne trebuie atuncea o Capa Galileii.

Ce a mai fost în urmă nu știu, fiindcă am adormit.

Mi se împărea că sunt culcat într-o luncă de sulfină și dinspre cetate venia miros suav detrandafir în vreme ce o muzică ucigător de dulce îmi fermeca ființa.

M'am deșteptat din acest vis frumos de imprudența vecinului cetățean care mă călcase pe bă-tătură.

Corul diui T. Popovici tocmai cânta „Trandafir de pe cetate”.

TEPELUȘ.

Din Bran.

Cântec românești depe vremea Ungurilor.

Am auzit și-am aflat
Că Ulcică-i „dicorat”.
Medalia cea cu spade,
Pentru multe contrabande!
Iată și ceremonia
Cum i-au dat decorația:
Deputatul Ioan Mitică
A venit cu Victorică
Și primpretorul Brejan,
Chiuind: avan, avan,
Intrând cu toții în casă
Ulcică sare pe masă,
Victorică face-un pas
Și i-o așază pe nas!!!
După această minune,
Noi ce mai putem a spune?
Brava ție capelane!!!
De-acum să faci contrabande,
De nenumărați cai, boi
Și mai multe mii de oi
Și să joci de-acuma fercheș
Să te-admire Flaimuc-Flencheș

Cot Corogescu.

Poet cu pieavă 'n cap și coatele goale.

Flencheș și popa Ilarie.

Flencheș: Câți mucări ai, frate părinte?

Popa Ilarie: Eu n'amnici unu; dar întreabă-mă câți ortodocși mai am?

Flencheș: Ei dar câți ortodocși ai?

Popa Ilarie: În 2—3 ani mai rămâne numai popa cantorul și cojmanul.

Flencheș: La mine cam tot așa se va întâmpla, căci în parohia mea și-au făcut biserica, bata-i slujba cea neagră de mucări!

Calicul dela Bran.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

Nenea Ion vede cum fică-sa Salomia își îndesă hainele în dăsași vrând să plece din casă pentru că n'o mărită cum vrea ea. O lasă până e gata și când fata se uită spre ușe îi spune:

— Tu fată, dacă chiar pleci, du și pe măta cu tine.

Se duc fetele din sat la spovedit. Pe fiecare o întreabă popa văduv toate păcatele, Una mai codășe nu se lasă cu una cu două.

— Ti-ai spus toate păcatele o întreabă popa?

— Numai unul nu, pe care îl știi și Dta părinte, răspunse fata.

Două doamne vorbesc în târgul ăi mic:

— De ce ți-ai trimis servitoarea?

— Nu-i destul de atentă la toate,

— Ia-o pe a mea, că ascultă și prin gaura cheii.

Doctorul își vede bolnavul la Verdun în Sibiu la bere:

— Da cei cu Dta, iră bei?

— Alaltaeri mi-ai permis să beau bere.

— Da, da, dar aia a fost alaltaeri.

— Păi și eu sunt de alaltaeri aici.

Doi nădrăgari din Avrig vorbesc seara pe tâlpiță:

— Ce-o fi având Puiul Calicului cu satul nostru?

— Vrea să spele pe ceice n'au ajuns să mănânce sfărmăturile de prăjituri la petrecerea dela Paști.

La școala din Boița în ora de geografie întreabă învățătorul pe un copil:

— Ce însemnătate are satul nostru?

— Trece drumul prin mijlocul lui și are o fanfară cu harmonica mai bună ca muzica militară din Sibiu.

Ulcică învățător

Din ordinul conzistorial, Ulcică capelanul, administratorul parcului, cassierul dela „Parșivenia”, marele crescător de mânăzi adnse cu Zsigmond a fost numit de „dascăl la școala din comuna neveste-sii”:

Având inspecție școlară, și deoarece antecesorul său, un preot bătrân, încă nu se terminase cuvintele normale, fu invitat să țină o lecție practică despre litera „u”.

Lecția decurse cam în modul următor:

Ulcică. Copii, astăzi vom învăța o literă nouă. Băgați de seamă și să răspundeți la întrebările mele!. Cu ce beți voi apă?

Un elev. Cu ulcica.

Alt elev. Noi bem cu oala, fiindcă ulcica noastră s'a spart.

Ulcică. Bine, bine, Ioane! Cu ulcica. Dar la Rosalii ce împart mamele voastre la biserică?

Alt elev. Câte o ulcică.

Ulcică. Bine. Dar când faceți o mămăliguță mai mică, în ce o fierbeți?

Al IV-lea elev. În oală, dar mama îi zice ulcică, pentru că mai avem încă două de câte o ferdelă pentru nunți.

Ulcică: Așa e. Care dintre voi mi-ar putea spune cum e ulcica? (Elevii toți ridică mâinile. Mă rog eu știu; mă rog eu, mă rog știu etc.)

Ulcică: Să-mi spui tu Gheorghită! Stai frumos, uită-te la mine și spune tot ce știi despre ulcică!!

Elevul: Mă rog... mă rog... ulcica... este... o... ulcică... ba... are... o... barbă...

Ulcică: Ce spui dobitocule? Bagă de seamă!! Spune dela început!

Elevul: Ulcică... are... un... cap... 2... ochi...

Ulcică: Naiba să te ia idiotule! (îi șterge o palmă.) Ce tu n'ai văzut nici odată vre-o ulcică?

Elevul: Ba am văzut în toată ziua. Ulcică: Unde ai văzut? Elevul plecă ochii în jos și tace)

Ulcică: Uită-te la mine și spune-mi unde ai văzut? Cum e ulcica?

Elevul: Zău, că așa e cum am spus eu, și mai bătut de geaba. Eu te văd pe dta totdeauna când vii la școală să ne înveți.

Ulcică: Și-apoi dacă mă vezi? Ce ai tu să-mi spui asta? Vorbește despre ulcică!!

Elevul: Apoi mă rog nu ești dta Ulcică? Intervine inspectorul și-i spune: „Cine te-a pus să-ți faci ca subiect tocmai ulcica, părinte?”

Pedelul dela școală:

Nișă ai Popi

vara cloban la Ulcică.

Cântec haiducesc

Impresii dela o Ilcitație.

Frunză verde foi de nuc

Prajo

Zău că m'aș face haiduc

Prajo

Căci cu suta-ta de mii

Mi-s oițele pustii.

Că de-o stearpă-mi iei sutarul.

La mânăzi goleşti susțarul.

Munte munte blestemat

Olio cât am asudat

Până când te-am licitat.

Știri telegrafice.

Agencia: Tepeleș.

aduse în cărcă

de „Puiul Calicului“

Avrig. Ceice n'au ajuns să se sature din sfărmăturile de prăjituri dela petrecerea dela Paști sunt rugați să se adune Dumineca viitoare, ca să se împartășasă cu Sfintele Taine totodată să vorbească cu Tragăl pentru cele patru scânduri.

Boița Lăutarii din comună au ținut un congres în „Bărc“ în care au hotărât să ceară prețuri maxime pentru nunți și petreceri, totodată cel care li chiamă să fie obligat a-i lăsa să șadă în mijlocul odăii.

Avrig. Copilașii cari au jucat teatru la petrecerea dela Paști, au fost învățați să ceară beutură dela Reuniunea femeilor pentru osteneala avută. Se vede că s'a apucat lumea de a îndrepta tineretul întorcându-l cu fața către crăjmă de unde ne vine lumina. Ceice n'au ajuns să bea gratis, azi s'biară că copiilor nu li-sa dat nimic, desigur pentru că ei n'au avut parte.

Sibiui. S'a deschis un curs de popicărie în pivnița dela Unikum pentru cei ce doresc. Prețul 2 litri vin de partida percută. Cursul începe zilnic dela orele 8 și durează până te aruncă chelnerul afară. Maeștrii popicari Aurel și Valer au cerut ministerului ca societatea lor să fie recunoscută persoană morală.

Săcădate. Decând Avrigeni lucră la Olt, săcădateții fac slujbe cu nemiluita, doar s'or sătura Avrigeni de lucru și vor lăsa Oltul să curgă pe unde vrea, Li e frică că într'o bună zi Oltul le va duce fabrica de brânză și prune și vor trebui să se urce la Trei cruci să scape de potop.

Porumbacul de sus. Din cauza că mor porcii una într'una tineretul a hotărât să facă petrecerile fără lăutari, că cei din Avrig nu vor să vină fiecare cu mănecarea lui, iar ei n'au de unde să le dea.

Avrig. Un om căutând odată sub pălăria părintelui Flaimuc a găsit un pui de vrăbie. Așa se știe astăzi de ce nu-și ridică Șfin-

țitul pălăria. De sigur, că mai are unul.

Bran. Cancelarea de extradat bilete de vite „cumpărate“ noaptea fără știrea proprietarului, lucră strașnic. Orele oficioase dela 9 seara până la 3 dimineața. Director e popa Ulciță ginerelul lui Flenckeș văr bun cu Flaimuc. Are și trei scriitori în cancelare: pe dascălul Gicuță din Măgură, suspendat, însă de prezent reabilitat de Ulciță. Apoi Ioniță din Peșteră care cam dă barda'n Dumnezeu și cu pumnul n spatele lui Ulciță. Apoi pe Victoriță cel care a evadat din temniță unde eră deșus la 40 ani muncă silnică. Au și firmă pe cancelare noaptea iar ziua o poartă Ulciță și Flenckeș pe frunte.

Oena Sibibiului. Judele Oenei era s'o pătească sârmanul. În ziua de 20 Aprilie făcând inspecție la Vasile Luca, atât a inspectat păhărelul cu sângele Domnului de era cât p'aci să țină lecții de echilibristică ziua în ameză mare.

Poiana. Dumineca și sărbătoarea credincioșii sunt expuși la tortura de a asculta la porunciri atât la daruri, cât și la liturgie, încât cei mai senzibili cad în boala de stomac; iar când ieșind cu darurile mai sare și peste săcăteuăle pline cu haine „prin flanc câte unul“, pe mulți li lovește damtlua dar mai ales pe învățători și notari.

Bran. Cea mai bună femeie din Bran e „mama Friș“. Acolo găsești ce vrei; o beutură bună o mănăruță cumsecade de post, cumpărată dela măcelăria lui »Fășanu«, țigarete bune, servite de »Chivuța« cea cu ochii dulci și dragi, de te bagă 'n boală caldă etc. Prin urmare aici se adună în toată Miercurea lumea din Bran. În odaia Nr. 3 sunt intelectualii: Nu lipsește nici Flaimuc, nici Ulciță, nici, Cărăbuș, nici mucărul de Emilian, precum și alții. Se vorbește despre Bran, căruia i se prezice un viitor de aur. Flaimuc nu se împacă cu ideea, ca buricul pământului să fie Branul, ci spune, că comuna sa are să devină o a doua Sinaie, mai ales acum când Conul Spănul își clădește marele Hotel cu vre-o mie de camere. «Dacă îi răușește Conului Spănu să facă treabă, să

știți dlor, că mahalaua noastră se ridică la treapta de oraș!» — „Nare să facă nici o treabă, părinte!“ zice mucărul. „Cum să nu facă.“ — răspunde Flaimuc, „căci doar la Spănu este“ *centrul.. de.. descărcare... al.. tuturor... mărfurilor.. brute.. inconștiente!* „Te-ai imbrăcat, nene“, îi zice Ulciță, „că numai dracul te înțelege“. —

Poiana. Primăria comunală a renunțat la prezidarea licitației lui Pestalozzi (Ioan Ghișe) ca neexpertă. în materie pedagogică și a autorizat cu această afacere delicată și împreună cu mare răspundere pe dascălul Fântână. S'a avut în vedere relațiile cordiale de amiciție între dânsul și Pestalozzi, apoi, că va putea judeca capacitatea pedagogică și fiind profesor de igienă la liceul, care va lua ființă în viitor în Poiana — va putea cunoaște gradul de sănătate mentală și corporală a materialului de liceat încunjurând astfel ori-ce eroare. Poenării au primit cu satisfacție această numire mai ales, că Pestalozzi a trimbițat prin comună, că Fântână s'ar fi caliclit având legătură amoroasă cu „Puiul Calicului“. Licitația va avea loc la 28 August la miezul nopții.

Vurpăr. Taica Stanca, al cu darul, mergând să deslege masa la o nuntă, într'atâta a deslegat-o până când i s'a legat Sfinței Sale limba. Astfel să explică cum la jocul „cu perina“ a greșit perina și a pus-o în altă parte, având ca urmare mângăierile de șerpăredin partea celor prevaricați. Nu-i vorbă și chiuiturile au fost încurajatoare, fiindcă se auzeau cuvinte ca acestea: Joacă popo și mai calcă, că Români-s la cotarcă... Cotarca părintelui a rămas însă fără cucuruz, după atâta chiuuială pe socoteala ei.

Gârbova. Cuviosul Romi Pop a venit la Săliște să întoarcă vizita ce Săliștenii i-au făcut-o în balotajului de Sebeș. A rămas decepționat văzând că Săliștenii nu știu face nici o „primire“.

Săcel. Din cauza ploilor recolta de chim e amenințată. Se prevede însă o bună recoltă de ceapa.

PROPISE (forme)

pentru examene din hârtie de prima calitate se găsesc de vânzare cu Lei 60— suta la —
LIBRĂRIA SĂTEANULUI Săliște jud. Sibiu, precum și la **LIBRĂRIA SĂTEANULUI** Sibiu str. Regina Maria I. Se expediază și prin poștă, contra ramburs.

Hotel Boulevard Sibiu

aranjat modern, curat cu tot confortul, cu încălzire centrală și cu băi proprii.
 Restaurant de cl. I-a și
 Cafenea elegantă.
 Serviciu îngrijit. Prețuri moderate.

UN UCENIC află imediat aplicare la **GHEORGHE JITIAN**, lăcătuș **SĂLIȘTE** str. București — **Dr. 968.**

De vânzare

În comuna Rușimunți, plasa Reghinul de sus, gara Măieruș-Aluniș, se află de vânzare o proprietate de 110 stj. edificată cu una casă din 4 camere și culină, cu supra-edificări economice unde până acum a fost crâșmă și hăcânie, cu un aranjament admirabil de băcânie, din pricina stramutării se vinde în licitație benevolă, care se va ținea în ziua de 3 Iunie a. c. la orele 2 după masa la fața locului în aceeași comună. Condițiunile se pot ști și la cerere se comunica și în scris, precum și prețul vânzării de **VASILE VĂRODY** notar la Pretura plasei Reghinul de sus în Reghinșat, :: poșta Reghinul-Săseșc. ::

=====
 Cititi „Puiul Calicului”
 =====

Pentru primării!

Toate imprimările administrative necesare primăriilor, notarilor și diferitelor oficii se găsesc în mare depozit la **TIPOGRAFIA SĂTEANULUI SĂLIȘTE**

(jud. Sibiu).

Cu toată scumpetea de hârtie și de materiale grafice prețul tipariturilor a rămas tot cel vechiu.

La comanda se expediază prin poștă și ramburs.

0 bibliotecă întreagă cu 20 lei

„**Librăria Săteanului**” din **SIBIU** str. Regina Maria I. pentru a înlesni și celor mai fără dare de mână procurarea de cărți bune cu bași puțini, a hotărât să grupeze o serie de 12 cărți, scrise de scriitori cu renume ca Dr. I. Lupaș, Valbură Poiană, Ilie Marcin, Petrea Dascălul, Z. Sandu, P. Bota și alții, pe cari să le deie cu prețul de 20— Lei toate la un loc. (În suma aceasta se înțelege și — cheltuielile de poștă. —

Cele 12 cărți sunt următoarele :

1. DR. I. LUPAȘ: „Constituție și Autonomie” (studiu bisericesc)
2. Z. SANDU: „Al. Vlahuță” (studiu biografic).
3. ILIE MARIN: „În seara de Crăciun” (piesă de teatru).
4. V. POIANĂ „Amintiri din Copilărie”.
5. V. POIANĂ: „Noaptea invierii” (teatru).
6. PETREA DASCĂLUL: „Între sat și oraș” (schife și nuvele).
7. I. BOTA: „Sub patrafir” (nuvelă).
8. Cântese de vitejie (poezii).
9. Poezii alese din Eminescu.
10. Comoara copiilor (poezii pentru copii).
11. Poezii populare.
12. CHIMU: Țiganul la oraș (monolog și dialog).

Cine dorește să aibe aceste 12 cărți alese, e rugat SĂ TRIMITĂ PRIN MANDAT POȘTAL SUMA DE LEI 20— iar pe cuponul mandatului să scrie adresa exactă. După primirea banilor se vor expedia numai decât cărțile. Scrisorile și mandatele se vor adresa: „**Librăria Săteanului**” Sibiu — **Str. Regina Maria I. 1.**

„ALBINA”

— INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII —
CENTRALA SIBIIU.
 Fondată la anul 1872.

Sucursale: Brașov, București, Cluj, Lugoj, Medias.
 Târgul-Murăș, Timișoara, Săn-Mărtin.

Capital deplin vărsat **Lei 25,000,000—**
 Fonduri de rezervă „ **16,000,000—**
 Depuneri spre fruct. „ **256,000,000—**

Legături cu toate centrele din țară.
 Luerează direct cu cele mai mari bănci din America.
 — Are o secție specială pentru afacerile Americane. —
Jertfește anual sute de mii lei pentru scopuri de binefacere și culturale :
PRIMEȘTE depuneri spre fructificare fără anunț cu 5% dobândă fără
 — considerare la sumă. —

Pentru **depuneri cu termen fix** plătește **5½—7%** după mărimea sumelor și durata
 — terminelor de plată. —

Darea către stat o plătește Institutul din al său.